

ת"ד 382/10/14 - מדינת ישראל נגד שאדי אל דין

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 382-10-14 מדינת ישראל נ' נסר אל דין
תיק חיצוני: 553159/2013

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	שאדי נסר אל דין

החלטה

בעניין: בקשה לחזרה מהודיה.

1. בפני בקשת הנאשם לחזור בו מהודאתו, שניתנה באמצעות ב"כ בדיון מיום 12.7.17.
2. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו גרימת תאונת דרכים עקב נהיגה ברשלנות, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח תקף וגרימת חבלה של ממש לגוף ונזק לרכוש.
3. על פי עובדות כתב האישום, ביום 17.12.13 סמוך לשעה 18:30, נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג אופל מס' 78-404-06 (להלן: "הרכב"), בכביש הראשי בעוספיא מכיוון כללי דלית אל כרמל לכיוון עוספיא. אותה עת במקום הנ"ל, חצה את הכביש הקטין ע ד, יליד 2000, כשהוא רכוב על אופניים (להלן: "רוכב האופניים") ומשמאל לימין כיוון נסיעת הנאשם. הנאשם נהג ברכב בקלות ראש בכך שלא נתן תשומת לב מספקת לדרך, לא הבחין מבעוד מועד ברוכב האופניים, המשיך בנסיעה רצופה ופגע בו (להלן: "התאונה"). כתוצאה מהתאונה נחבל רוכב האופניים חבלות של ממש. הנאשם נהג ברכב בהיותו בלתי מורשה לנהיגה מעולם לא קיבל לידיו רישיון נהיגה). בנוסף נהג הנאשם ללא רישיון רכב תקף.
4. הנאשם לא התייצב לדיונים שנקבעו בעניינו ואף הוצאו כנגדו צווי הבאה.
5. לדיון ההקראה שהתקיים ביום 16.3.16 התייצבו הנאשם וב"כ עו"ד סעיד רכאב והנאשם הצהיר כי עו"ד רכאב מייצג אותו בתיק זה. התיק נדחה למענה הנאשם לכתב אישום ליום 20.4.16.

6. בישיבת ההקראה שהתקיימה בנוכחות הנאשם ביום 20.4.16 הודיע ב"כ הנאשם **"אנו כופרים בעובדות כתב האישום, אנו כופרים כי האופניים פרצו לנתיב של הנאשם מהצד השמאלי, אנו טוענים שהתאונה הייתה בנתיב שלו, האופניים פגעו ברכב שלו."**

בהתאם לכך, התיק אשר עד אותו שלב התנהל בפני מותב אחר, נקבע לשמיעת הוכחות בפני ליום 2.7.17.

7. לדיון אשר התקיים בפני ליום 2.7.17, לא התייצבו הנאשם ואף לא התייצב בא כוחו. תחת זאת הוגשה, באותו מועד, בקשת בא כח הנאשם "בעניין ביטול ייצוג הנאשם", בטענה שנותק עם הנאשם הקשר מאז שנת 2016 וכי נודע לו כי הנאשם מיוצג על ידי הסניגוריה הציבורית.

בהחלטת מיום 2.7.17, הוריתי על הוצאת צו הבאה כנגד הנאשם וקבעתי דיון תזכורת ליום 6.9.17. עוד ציינתי בהחלטה זו, ביחס לבקשה להשתחרר מייצוג, כי בשום לב לעובדה שהנאשם לא התייצב לדיון ואף לא התייצב סניגור מהסניגוריה הציבורית כאמור בבקשה, אתייחס לבקשה בדיון הנדחה.

8. ביום 19.7.17 הגיש ב"כ הנאשם בקשה לביטול צו הבאה והצהיר כי הוא ממשיך לייצג הנאשם וכי הנאשם מתחייב להתייצב לדיון בעניינו. בהחלטת מיום 23.7.17 הוריתי על ביטול צו ההבאה בכפוף לחתימה על התחייבות בסך 3,000 ₪.

9. בדיון שנערך ביום 6.9.17 לא התייצבו הנאשם וב"כ ובנסיבות אלה הוריתי על הוצאת צו הבאה נוסף כנגד הנאשם, ונקבע דיון ליום 8.11.17.

10. גם במועד זה לא התייצבו הנאשם וב"כ מאחר והתברר כי צו ההבאה לא בוצע. בהתאם לכך, הוריתי פעם נוספת על הוצאת צו הבאה כנגד הנאשם, וקבעתי דיון ליום 31.12.17.

11. ביום 27.11.17 הגיש ב"כ הנאשם בקשה נוספת לביטול צו הבאה וביקש לאחד תיק זה עם תיק פל"א 2451-11-15. ציין כי **"איחוד התיקים יקל על התייצבות הנאשם ויביא לסיום התיקים בהודאה."** ביקש לקיים את הדיון בשני התיקים ביום 27.12.17 במסגרת תיק פל"א 2451-11-15, וציין כי באותו מעמד הנאשם יודה בשני התיקים. ביקש לבטל את צו ההבאה לאור מצבו הכלכלי של הנאשם.

בהחלטה מיום 4.12.17 נקבע כי הבקשה לאיחוד תיקים תידון במועד הדיון הקרוב מבין השניים, וצו ההבאה בוטל בכפוף לחתימה על התחייבות בסך 3,200 ₪.

12. בדיון שנערך ביום 31.12.17 בנוכחות הנאשם ובא כוחו, ביקש ב"כ הנאשם לאחד התיק עם תיק 2451-11-15, תוך שהנאשם מצהיר כי הוא חוזר בו מהכפירה ומודה בעובדות כתב האישום.

בהתאם לכך התרתי לנאשם לחזור בו מהכפירה.

כפי שעולה מהפרוטוקול, כתב האישום הוקרא לנאשם והוסבר לו באמצעות ב"כ ולאחר שהוא נשאל מה תשובתו לאישום הנאשם הודה בעובדות כתב האישום.

ב"כ הנאשם ביקש שלא להרשיע הנאשם בשלב זה אלא לדחות הדיון ליום 4.2.18 כאשר במהלך הדחיה המתבקשת, לפי דבריו, ייפגש עם ראשת השלוחה. בהחלטתי דחיתי הדיון ליום 4.2.18 כמבוקש.

13. בדיון שהתקיים ביום 4.2.18 לא התייצב הנאשם בשל מחלתו, כדברי בא כוחו ואף ציין כי ביקש להיפגש עם ראש השלוחה וביקש לדחות הדיון. בהתאם לכך, נקבע דיון לטיעונים לעונש ליום 14.3.18.

14. בדיון שהתקיים ביום 14.3.18 ביקש ב"כ הנאשם להתיר לנאשם לחזור בו מהודאתו. ציין כי נערכה פגישה עם התובעת במסגרתה עמד על הכשלים הראייתיים המהותיים בתיק. טען כי מדובר בתאונה בלתי נמנעת באשר רוכב האופניים התפרץ לכביש והפתיע את הנאשם חזיתית. טען כי רוכב האופניים חצה משמאל לימין, עבר נתיב ונכנס בין המכוניות. טען לאחריות הורי הרוכב מאחר ומדובר ברוכב אופניים בן 13 שרכב בכביש ראשי, ללא סימני זיהוי על האופניים, ללא תאורה וללא השגחה. ציין כי רוכב האופניים לא הגיש תביעה כנגד הנאשם. טען כי על פי פסיקת בית המשפט העליון ישנה הרחבה מסוימת בקבלת בקשה לחזרה מכפירה, וזאת על מנת למנוע עיוות דין, במיוחד בשלבים מוקדמים. טען כי ביקש לסיים את התיק בשל מצבו הכלכלי העגום של הנאשם. ציין כי הנאשם עובד בעבודות מזדמנות וסובל מכאבי גב. לאור האמור ביקש להתיר לנאשם לחזור בו מהודאתו וליתן לו יומו בבית המשפט.

הסניגור אישר כי הסביר לנאשם את כתב האישום ומשמעות הודאתו והנאשם מודה כי נהג ברכב ללא רישיון נהיגה, כבלתי מורשה לנהיגה, ולכן הודה באחריות לתאונה אף שלטענתו הנפגע הוא שאשם בארוע התאונה וכי הודאתו באה על מנת לנקות שולחן מצד הנאשם.

ב"כ המאשימה התנגדה לבקשה. הפנתה לסעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי ולפסיקת בית המשפט העליון וטענה כי יש לעשות שימוש בסמכות להתיר לנאשם לחזור בו מהודאה במשורה, במקרים מיוחדים בלבד, בהם יוכח כי הנאשם לא מסר את הודאתו מרצון ובאופן חופשי, ולא זה המקרה בענייננו. טענה כי בדיון מיום 31.12.17, בו נכחו הן הנאשם והן ב"כ, אמר הנאשם מפיו כי הוא חוזר בו מהכפירה וכי הוא מודה בעובדות כתב האישום. טענה כי מדובר בתיק ישן וכי אין כל שינוי בעמדת התביעה אשר הצהירה עוד בפרוטוקול הדיון מיום 16.3.16 כי היא עותרת למאסר בפועל, ככל שהנאשם יורשע.

המסגרת הנורמטיבית

15. סעיף 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, מורה כדלקמן:

"153. (א) הודה הנאשם בעובדה, אם בהודיה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו."

16. הלכה פסוקה היא, כי בית המשפט יתיר חזרה מהודיה רק בנסיבות חריגות:

"לביית-המשפט נתון שיקול-הדעת - על-פי הסמכות המסורה לו בסעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי - להתיר לנאשם לחזור בו מהודייתו מנימוקים מיוחדים. היתר כאמור יינתן בנסיבות חריגות, בהתקיים פסול בהודיה עקב פגם ברצונו החופשי ובהבנתו של הנאשם את משמעות הודייתו, או אם ההודיה הושגה שלא כדין באופן המצדיק פסילתה." (ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1) 577, 621 (2002)).

עוד יצוין כי עיתוי הגשת הבקשה לחזרה מהודיה מהווה שיקול מכריע בבוא בית המשפט לבחון הבקשה כשהנטיה היא שלא לאפשר זאת לאחר מתן גזר הדין.

מן הכלל אל הפרט

17. לאחר ששקלתי טענות הצדדים כולן, החלטתי, לפנים משורת הדין, להתיר לנאשם לחזור בו מן ההודיה וזאת בכפוף לתשלום הוצאות.

18. בדיון שהתקיים ביום 31.12.17 נכחו הן הנאשם והן ב"כ. הנאשם הצהיר כי הוא חוזר בו מהכפירה. לאחר שכתב האישום הוקרא לו והוסבר לו באמצעות ב"כ, הוא הצהיר בעצמו כי הוא מודה בעובדות כתב האישום.

נתתי דעתי לטענות ב"כ הנאשם כי הנאשם הודה על פי עצתו על מנת לדון בשני התיקים התלויים ועומדים נגדו במאוחד ו"לנקות שולחן", אך אין בטענות אלה כדי להצביע על כך שהנאשם לא הבין את משמעות הודייתו. בנסיבות אלה, איני סבורה כי קיים פסול בהודיה או כי קיים פגם ברצונו החופשי ובהבנתו של הנאשם את משמעות הודייתו.

19. עם זאת, לאור טענות ההגנה בדבר התנהגות רוכב האופניים והטענות לכשלים ראייתיים בתיק, ועל מנת שטענותיו של הנאשם יוכלו להתברר מבחינה עובדתית, גם בשים לב לעמדתה העונשים של ב"כ המאשימה, מצאתי לנכון להתיר לנאשם לחזור בו מהודייתו וליתן לו יומו בבית המשפט, וכאמור, בכפוף לתשלום הוצאות מצידו.

בהקשר זה יש לציין כי במסגרת הדיון שנערך ביום 20.4.16 כפר הנאשם בעובדות כתב האישום בשל טענות דומות אודות אופן התנהגות רוכב האופניים.

כמו כן התחשבתי בשלב בו נשמעה הבקשה, בטרם הורשע הנאשם ובטרם ניתן גזר דין בעניינו.

20. לאור כל האמור לעיל, אני מתירה לנאשם לחזור בו מהודייתו אך זאת בכפוף לתשלום הוצאות בסך 2,000 ₪ עד ליום 1.5.18.

יצוין כי לנוכח מכלול התנהלותו של הנאשם בתיק כאן כמפורט לעיל, אי התייצבותו לדיונים בעניינו לרבות אי הופעתו לישיבה שנקבעה לשמיעת ראיות היה מקום לחייבו בהוצאות גבוהות יותר, אך בקובעי סכום זה, נתתי דעתי לדברי הנאשם בדבר מצבו הכלכלי הקשה.

21. לאחר תשלום ההוצאות או ביום 2.5.18, לפי המוקדם, יועבר התיק לעיוני.

המזכירות תעביר עותק החלטתי לצדדים ותוודא קבלתה בידיהם.

ניתנה היום, כ"ג ניסן תשע"ח, 08 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.